

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Non moratur Adolphus, & tam properè mouit in hostem, vt transgressus Eidoram, prius contingeret confinia hostilis exercitus, quàm extremū agmen suum fluuium transiret. Quo factum est, vt expeditis suis Magnus occurrens Adolpho, nè obsessum Ericum liberaret de manibus, quem iam reti conclusum arbitrabatur. Sed tum Adolphus fugam capeffere compellitur. Tantum interest, in hostem, raptim, an quadrato agmine ducere: vt qui contractis in vnum viribus hosti par esse potuisset, sparso agmine suo, repelleretur. Magnus ad obsidionem Slesuici reuersus, frustra tempus terebat. Tanta enim erat vrbs illius munitio, vt ociosa ibi diu federet omnis vis Danici regni. Non longum tempus in medio, cum Magnus Imperatoris curiam adiret in Halberstadio, reuersusq; in regnum cum sacro Pentecostes die hostes vrgeret, infelicitis pugna talem inuenit exitum, vt periret cum quatuor episcopis, superante Erico memorato. Sed vt Holsatie res exequamur: Per mortem Kanuti redijt dominium &vagræ atque Polaborum Obotritorumq; ad fratrueles Henrici &vandalos, religionis Christianæ adhuc hostes acerrimos: qui adhuc conabantur, vt plantaria nouellæ religionis in Lubica dissiparentur. Eo tempore in vico Bardorum (insigne tum oppidum erat, quod nunc obsoletum, Bardewicum vocant) mansit Imperator Lotharius: quem adiens Vicepinus, monstrauit esse in &vagræ insignem montem, arci imponendæ idoneum, vnde omnis prouincia & religioni recipiendæ & soluendis tributis facile adigeretur. Mouerunt Imperatorem verba sacerdotis: visendi loci gratia eò contendit: Euocatis prefectis regionum, vbi vidit omnia ex commodo constare, mandauit proximis, vt fo-

diendo, importando, instarent eo loco arcem communire: appellauitq³ Montem victoriae, lingua Saxonum Zegeberg. Wādali, qui adstiterē, inter se colloquuti: Quia, inquiunt, Imperatori prodidit hūc locū, vnde in omnem regionem nostram fulgura & tonitrua profiliēt? Tum vnus, qui ppius rem nōsse videbatur: Vides, inquit, caluum istum homuncionem (Vicelinum demonstrabat) proximē Imperatori aſſistentem: Is est acerrimus hostis prouinciae nostrae: Nam ex hoc monte in Plone, Oldenburg, Lubeke, & vltra Trauenā in omnem Obotritorum terram, flagella, atq³ arma nobis imminēbunt. Arci iam munita praefecit Imperator ex suis Hermannum quendam, iussitq³ ad radicē montis ecclesiam firmari, quam beato patri Vicelino cōmendauit. Quo etiā tempore Lezbarius Imperator solennem curiam celebrauit in Halberstadio, magno principum vtriusq³ ordinis conuentu. Aderat Magnus Nicolai Danorum regis filius, cuius exitum anticipantes ostendimus: qui ad placādum Imperatorem super morte Kanuti regis Obotritorū ducis Slesuicensis fratruelis sui, quem ipse oppresserat, persoluit ingentē auri summā Imperatori: & ipse die solenni Paschae Imperatori praeferebat auratū gladium, vt subiectionem confiteretur: Erat enim, vt antē diximus, Imperatori factus vasallus, ab eo feudū recognoscens. Proxima solennitate Pentecostes in Mersburgo curiā habuit: Ibi nuptias peregit filiae Gertrudis, quā collocauit Henrico Bauariae duci, qui natus erat ex filia Magni Saxoniae ducis: Dos erat Brunswicum cum attinentijs, comitatus Northemensis, & omnis ad Visurgum ditio: quae terra puenerat Imperatori ex sua quoq³ coniuge dotalis: fuitq³ illi primus ad ducatū Saxoniae ingressus: Qua occasione iste quoq³ Henricus ducatū praesumebat, & p³ lu

lio H
nasce
quog³
in M
Fride
S
Sr
terra
Et qu
minis
donau
nebat
Norm
antist
teneb
dicam
permis
munit
bus op
Henri
lem vi
co, qu
geni
neris,
quutu
Cum a
nobili
penē p
ducer
sation
lūtate
vocab

lio Henrico Leoni reliquerat, licet plurimus inde labor nasceretur: quod posterius suis locis dicemus. Per hæc quoque tempora, obiit Fridericus comes Stadenſis, de quo in Metropoli noſtra diximus, in primo archiepifcopo Friderico.

CAPVT V.

Stadenſis comitatus, quia variè in annalibus memoratur, videndum quid iuris habuerit ab olim: an & terram Thietmarſiæ Tranſalbinam tenuerit incluſam? Et quidem à memoria Karoli Magni id oppidum in terminis & limitibus compræhenſum, quos Imperator ille donauit eccleſiæ Bremeni, ad ius eius eccleſiæ diu pertinebat. Inde verò, quia incuſiones à mari Danorum & Normannorum erant grauiffimæ, nec poterat Bremeniſis antiſtes ſpiritualibus armis littora tueri, & carnalia quæ tenebat, non ſuffecerant, quanquàm hoc annales non dicant, crediderim ego ab Imperatoribus & regibus eſſe permiſſū ducibus Saxoniæ & vicinis principibus: vt communia Albiſ fluminis ripa, hoſtibus crebrò digraſſantibus opponerentur. Sed hoc habent annales: Tempore Henrici I. qui pater erat I. Ottonis Imperatoris, nobilem virum Henricum Caluum arcem habuiſſe illo in loco, quo nunc eſt Hertzeueldeniſis comitatus, filiūque genuiſſe aequè Henricum, qui cum fratres cerneret generis, vt ſperabat, propagatores, ipſe clericatum ſequutus, cœpit Deo militare in eccleſia Hildeſemeniſi. Cum autem parentibus ſolus ſuper'eſſet, nè ſtirps tanta nobilitatis extingueretur, monuerunt, hortatiq; ſunt, penè perurgentes amici, vt generis ſucceſſionē cogitās duceret vxorē: Nec deſtitit, ſiue apoſtolica fretus diſpensatione, ſi erat in maioribus, ſiue in minoribus, ſuapte voluntate ducēs vxorē, genuit filios Siſridū, & Tiadericū, vocabulo comites, aliquandò dictos marchiones. Arcem pater—